

Min arbejdsdag

Immanuel Kuhrt, cand. mag. i musikterapi. Speciale i anvendelse af musikteknologi. Arbejdede fra 2010 til 2012 på specialfolkeskolen Vestermarkskolen i Aars, og den beskrevne dag er derfra. Nu ansat på Specialpædagogisk Kollektiv Ranum. Kontakt: ikuhrt@gmail.com

Det er mandag morgen, og skolen har sin ugentlige fælles morgensamling. Jeg er ved at skifte job, så dagen starter med, at en lærerkollega skal lære at opstille og betjene vores PA-lydanlæg. Dagens samling slutter med dans/leg, og min kollega har sammenlagt repertoire, så jeg er i dag akkompagnatør. Det er rart at have en kollega at gøre det med, så vi på skift kan tage styringen og inspireres af hinandens forskellige tilgange.

Efter morgensamlingen skal jeg i dag arbejde med fem elever fra skolens M-spor, hvor M står for multihandicappede. Den første elev nåede ikke morgensamlingen i dag og kommer derfor heller ikke til musikterapietimen. Skolen har også et andet spor, hvor det boglige niveau er op til ca. fjerde klasse for udskolingseleverne. Grænsen mellem de to spor er flydende.

Den første elev bliver således "Martin" på 10 år. Han forstår det meste af, hvad vi siger til ham, men han har kun få talelyde selv. Martin er meget "på" i kontakten, men det er en udfordring at holde ham fokuseret på en aktivitet i mere end fem minutter. I dag har jeg sat et ekko på $5\frac{1}{2}$ sekunder pr gentagelse op. Martin synes, at det er spændende, og jeg prøver at støtte hans fokus ved at starte en turtagning. Vi sidder overfor hinanden, jeg med min guitar

og Martin ved mikrofonen. "Ba" siger han i mikrofonen, venter og lytter til ekkoet. Jeg svarer på guitaren med en ny akkord i den samme rytme hver gang og siger, at nu er det hans tur igen. Martin holder sit fokus godt i dag. Han bevæger sig tættere på mig, så han skal læne sig skråt tilbage for at sige noget i mikrofonen, men for at bevare vores flow, retter jeg den ikke. Så siger han "Mømø", som jeg ikke vant til at høre ham sige. Jeg svarer på guitaren og beder ham om at sige "Mømø" igen, og resten af vores stund går med en veksel-dialog mellem "Mømø" og guitar-spil.

Næste elev er "Cindy" på 15. Cindy sidder i kørestol og skal have hjælp til alt. Hendes verden er primært taktil og auditiv. Hun har ingen ord – men en del forskellige pudsig lyde. I musiklokalets stilhed har hun med ekkoet opdaget sin stemme på en ny måde, og min opgave er som regel at være aktivt lyttende uden at forstyrre hendes flow. Sådan er det også i dag.

Næste elev er "Kalle" på 16. Kalle forstår meget enkle beskeder og spørgsmål. Han er super glad for musik/sjove lyde og for mig, og vi har det tit rigtig sjovt sammen. I dag har jeg ladet ekkoet været parat til Kalle, og da jeg skruer op for det, begynder han straks at grine, og det bliver ikke mindre

af, at han hører sit eget grin. Det bliver til en til tider kakofonisk ping pong mellem vores stemmer, klaveret og ekkoet.

Dagens sidste elev er "Solvej" på 17. Solvej kan være stærkt selvskadende og udad-reagerende, og hun kan skifte humør 180 grader på et splitsekund. Hun har eget klas-selokale og stort set hele tiden to voksne hos sig, og musiktimen kan være det eneste tidspunkt på skoleugen, hvor hun har sin hjelm af. Derudover er hun glad for guitarer og for at kaste med små ting. Hun synes også at runde ting er dejlige at dreje rundt. Jeg sidder på mit tæppe på gulvet, og hun løber straks hen til mig. Hun elsker Goddagsangen, og hører det meste med ansigtet få cm fra guitareren. Den næste halve time improviserer jeg på guitareren, mens hun skifter mellem at være hos mig og at undersøge de nærmeste runde objekter (trommer) og guitarer, jeg har stillet op. Jeg er meget fokuseret på Solvej, når jeg spiller, og jeg prøver hele tiden at være på

forkant med, hvor hun kan være på vej hen fysisk og med sit humør, så jeg kan sætte ind med musikalske afledninger, når det er nødvendigt. Det meste af tiden bevæger jeg mig mellem første og tredje gear i intensitet. Når hun af og til pludseligt er på vej væk fra lokalet eller imod ting, hun ikke skal hen til, plejer jeg at kunne "kalde på hende" med guitareren ved at gå op i gear og spille rytmisk. I dag er en usædvanlig dag, og efter 25 minutter banker hun for første gang i 2½ år (i musiklokalet) hovedet ind i dørkarmen. For en sjælden gangs skyld kan jeg ikke berolige eller aflede hende tilstrækkeligt med guitareren, så jeg spiller Farvelsangen, som hun også elsker, og det gør hende i stand til at komme nogenlunde fredeligt op i sin stol, som hun spændes fast i, inden hun køres hjem til sit bosted.

I morgen venter en meget anderledes dag med bl.a. enfinger-guitarundervisning og sammenspilsundervisning.

The 9th european music therapy congress

**SETTING THE TONE:
CULTURES OF RELATING AND REFLECTING IN MUSIC THERAPY**

Oslo, Norway | 7. - 10. August 2013 | www.emtc2013.no

Sted: Oslo

Tid: 7.-10. august 2013

Sprog: Engelsk

Arrangeret af: Den Norske Musikterapiforening

Deadline for call for papers: d. 15. januar 2013.

Oplægstyper: Papers, roundtables, workshops & poster sessions

Læs mere: www.emtc2013.no